

İSTANBUL
KÜLTÜR
SANAT
VAKFI

23. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ 23rd ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

13 KASIM/NOVEMBER - 1 ARALIK/DECEMBER 2019

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ

dpet

Tüpraş

“bir şey” “a thing”
kedi kedi kitty kitty

“bir şey” “a thing”

Konsept, Koreografi ve Performans Concept, Choreography & Performance:

Ekin Tunçeli

Ses Tasarımı Sound Design:

Ekin Tunçeli, Eda Er

Işık Tasarımı Light Design:

Utku Kara

Video:

İrem Nalça

Teşekkürler Thanks to Melih Kırac, Can Özmen, Bedirhan Dehmen, Berrin Saide Tunçeli

kedi kedi kitty kitty

Koreografi Choreography:

Evrin Akyay

Performansçılar Performers:

Su Güzey, Evrim Akyay*

Teşekkürler Thanks to Akbank Sanat, MDTistanbul, Canan Aydoğan, Çağla Demiralp, Tuğrul Savaşçı

* MDTistanbul dansçısı. MDTistanbul dancers.

MSGSÜ ÇAĞDAŞ

DANS ANASANAT DALI

1 ARALIK DECEMBER

PA. SÜ. 13.00-14.45

“bir şey” “a thing” 13.00

kedi kedi kitty kitty 14.00

İki ayrı performans için tek bilet geçerlidir.

One ticket for two performance.

Performanslar 45' sürer; iki performans arası 15' ara bulunur.

Each performance lasts 45'; intermission 15' between two performances.

Biletler Tickets 75 TL

Öğrenci Student 15 TL

YÜKSEK KATKIDA
BULUNAN MEKÂN
SPONSORU
VENUE SPONSOR
WITH THE HIGHEST
CONTRIBUTION

“bir şey”

■ Üretim süreci ve sabitlenmiş bir yapı yerine; sahnede var edilecek bir yapı arayışının sonucunda ortaya çıkan “bir şey”, ne yapacağını bilmeme halini ve ona karşı tutunulacak sezgisel tavrı kucaklıyor. “Her performansta tekrar var edilen sabun köpüğünden bir heykel gibi. Sabitleyip saklamak imkânsız ama nasıl yapılacağını çok iyi çözmek gerekli. İşin ilginç tarafı günün sonunda en iyi bildiğim şey ne yapacağımı bilmemek olacak.” MSGSÜ Çağdaş Dans ASD Lisans Bitirme Projesi (2018) olarak başlayan “bir şey”in ilk versiyonu 1. Cermodern Uluslararası Solo Dans Festivali’nde sergilendi. Ayır Ersöz mentörlüğündeki İKSV Koreografik Mentörlük ve Guy Cools mentörlüğündeki Impulstanz ATLAS programlarıyla araştırma süreci devam eden eser, iki yıllık araştırma sürecinin sonunda, uzun versiyonuyla ilk kez festivalde seyirci karşısına çıkacak. Zihin ve beden ilişkisini arama hali üzerinden kuran “bir şey”, konuşan, dikte eden, sorgulayan analitik zihin ve duyularla, zaman ve mekânla iletişim ve temas halinde olan sezgisel zihnin arasındaki çatışma üzerinden kurgulanıyor. Bulmak için aramayı değil, bir eylem olarak arama halini merkeze alıyor. Sanatçının eğitim hayatı, kariyeri, eserin uzun araştırma süreci ve eklemeli yapısı göz önüne alındığında, eser otobiyografik bir niteliğe bürünüyor. Düşünen ve arayan zihne, sahnede; tek gerçekliğin beden olduğu fikrini destekleyen, kaybolabilen, katı olmayan objeler ve efektlerin eşliğinde günümüz insanı için sıkıntılı ve sorunlu olarak tanımlanan bilmeme hali ele alınıyor. Herhangi bir iddiada bulunmayan bu ele alışın sonunda; bilmeme durumunun araştırıldığı, incelendiği ve yer yer ironik şekilde ele alındığı tek kişilik bir eser olan “bir şey” ortaya çıkıyor. “Hayatımda sık sık çok bunaldığım, ne yapacağımı bilmediğim, kafa karışıklığı yaşadığım, karar vermekte zorlandığım süreçler oluyor. Bir şekilde yoluma devam edebildiğim sürece, sonrasında arkama dönüp baktığımda ‘bir şey’ler yapmış olduğumu görüyorum. “bir şey”i yapmak için ilham aldığım nokta tam olarak bu.”

“a thing”

■ Instead of a production process and a predetermined structure, “a thing” emerges as the result of the search for a structure to be created on the stage, embracing the state of not knowing what to do and the intuitional attitude to take against it. “Like a statue made of soap bubbles, it’s re-constructed at each performance. Impossible to fix and keep, but you have to figure out how to do it. What is interesting is at the end of the day, the thing I will do the best is not knowing what to do.” The first version of “a thing” started as a Mimar Sinan Fine Arts University Modern Dance Undergraduate Graduation Project (2018) and was performed at the first Cermodern International Solo Dance Festival. The research process for the piece continued in the İKSV Choreographic Mentorship Programme mentored by Ayır Ersöz, and Impulstanz ATLAS Programme mentored by Guy Cools. After two years of research, the longer version of the performance will appear before the audience for the first time at the festival. “a thing” is based on the state of searching for the relationship between the mind and the body. Its foundation lies in the conflict between the analytical mind and senses that speak, dictate, inquire, and the intuitive mind that communicates with and is in touch with time and space. It centres on the state of searching as an act, not on searching as a means to procure. The performance acquires an autobiographic quality taking into account the artist’s education, career, the long research period of the piece and its modular structure. To the thinking and seeking mind, on stage; supporting the idea that the only reality is the body and accompanied on stage by non-solid objects and effects that may vanish, the performance focuses on the state of not knowing which is defined as troubled and problematic for today’s people. At the end of this unassuming challenge; a solo performance in which the state of not knowing is investigated, examined and ironically, analysed in “a thing”. “There are periods in my life that I feel down, periods in which I don’t know what to do, I’m confused, I find it hard to make decisions. As long as I can somehow manage to move on, looking back I see I have done ‘a thing’. That’s exactly the point where I have drawn the inspiration to create “a thing”. ■

kedı kedi

■ *kedı kedi* iki dansçının sunduğu bir performatif tiyatro projesi. 2019 Nisan'ında sahnelenmek üzere Akbank Sanat tarafından sponsorluğu üstlenilen proje, aynı zamanda 2019 Aralık'ında sahnelenmek üzere Portekiz'deki Zaratan Air Residency tarafından da kabul edildi.

Gelişmekte olan bir proje olarak izleyiciyle ilk kez 11 Nisan 2019'da buluşan *kedı kedi*, iki kişinin dinamiği üzerine kurulu. Bu iki kişi arasında bir öykü ve bu düşüncelerin dürüstlüğü ve samimiliğinin bir performans olarak vücut bulmuş hali. Tesadüfen gördüğümüz, sokak ortasında birbiriyle oynayan iki kedi yavrusu da bize birlikte çalışmanın nasıl bir şey olduğunu gösteren hoş, basit bir algoritma ve dinamik oldu bizim için. Dansçı olarak ikimizin de o sırada sanattan beklediği şey samimiyetti. Performansçıların samimi olması, görebilmesi ve şeffaflaşabilmesi ve bedenlerini önyargısızca ortaya koyabilmesini istiyorduk, çünkü içinde yaşadığımız ülke de, bedenler de, sanat formları da büyük bir gerilim taşıyor. Öncelikle kendi yaşamlarımızda bireysel olarak şeffaf olabilmeliydik ki, o şeffaflığı sahneye de taşıyabilelim. Harekete temel yaklaşımımız olarak *clown* fikrinden yola çıktık ve ikimiz de dansçı olduğumuz için fiziksel ilişkilene ve iletişim olanaklarının derinlerine daldık. Seyirciye iki kişi arasında geçen, samimi, dosdoğru, bir mesaj alma veya anlam çıkarma sorumluluğu yüklemeyip yorumlamaya açık bir öykü sunuyoruz. Amacımız keyifli, yoruma açık bir mekân ve atmosfer yaratıp öykü anlatımında bu performatif samimiyet yaklaşımı üzerinde derinleşmek.

kitty kitty

■ *kitty kitty* is a physical theatre project including two performers. It was a work in progress performance sponsored by Akbank Sanat (Akbank Bank Art, İstanbul, TR) for the creation process on April 2019. The performance is accepted by Zaratan Air Residency in Lisbon, Portugal, and will perform there in December.

The piece first met with the audience as a presentation of process on 11th April, 2019. We started researching from the dynamic of two, the minimal initiation of a story; a story between the two, and the honesty and sincerity that these ideas brought to us as a performance existence. And an example of

simple coincidence of seeing two kittens on the street playing with each other was just another beautiful, plain algorithm and dynamic which showed us what it meant to work together. What both of us as performers individually expected from art at that moment was sincerity. We craved for sincerity from the performers, the ability to see and show transparency, and almost unbiased bodies, because the country we live in is already politically tense, so are the bodies and alternative art forms. It was crucial for us to become transparent first, individually in our lives, so that we could be transparent on stage. We explored the idea of 'clown' which is our main approach to movement, and as two dancers, we dived into the depths of physical relationing and communication possibilities. We will show the audience a story between two people; simple and enjoyable, because it will be open and from the heart without any implications or responsibilities for the audience to get a message/meaning, so that the stories we share aren't loaded with any direct message from us, but open to the audience's interpretation and approach. We just want to create an enjoyable, responsibility-free space and atmosphere and search more in this performative approach of sincerity when it comes to telling stories. ■

